

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK
„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprava 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

Od Rima do Pešte

TAJNE MAHINACIJE NAŠIH SOVRAŽNIKOV.

Zadnje tedne vzbujajo pozornost politična potovanja vodilnih državnikov Avstrije in Madžarske po raznih političnih centrih. Madžarski ministrski predsednik Gombos je potoval v Rim, kjer je imel dolgotrajna posvetovanja z Mussolinijem in fašističnimi krogi. Dr. Dollfuß je posetil bavarskega ministrskega predsednika Helldana, mudil se je v Meranu, končno pa je potoval v Budimpešto, kjer je prav tako skrivnostno kakor dolgo konferiral z Gombosom. Sedaj pa se mudi v Rimu dr. Rintelen, ki ga smatrajo za bodočega moža v Avstriji, in je bil te dni sprejet od Mussolinija. Naravno je, da te ture raznih politikov niso ostale neopažene in da so se v tisku precej živahno komentirale. Sledili pa so očitni in politični dementiji, ki so zatrjevali, da Gombos in Dollfuß nista zasledovala nobenih političnih ciljev, da so bila posvetovanja zgolj zasebnega, ali kvečjemu informativnega značaja, zlasti v Pešti sta govorila Gombos in Dollfuß le o trgovinski pogodbi med Avstrijo in Madžarsko. Madžarski minister Kallay je obiskal znanega avstrijskega monarhista grofa Merana, kakor pravijo, »le radi lova na divje koze!« Dementiji navadno ne prepričujejo. Posebno velja to za nedolžno oficijelna tolmačenja ministrskih posvetovanj. Nikdo ne more prav verjeti, da se med državami, katerih državljani se tako živahno turistično udeležujejo, ne plečejo niti, ki so tem bolj vredne pozornosti, čim bolj se zagrinjajo v zagonetno meglo.

Članek Wickhama Steeda, ki je prvi opozarjal javnost na politična stremeljenja, ki obstojijo med Madžarsko, Avstrijo in Južno Nemčijo pod patronanco Italije, se je označeval kot alarm, ki ga je angleški državnik in publicist dvignil v prid Francije. Reklo se je, da so Steedove opozoritve pretirane, da, fantastične. Toda dogodki zadnjega časa govorijo drugače, kakor besede dementijev. Ta dejanja kažejo, da se resno pripravljajo nove smernice v zunanji politiki pod pokroviteljstvom in morda na iniciativno Mussolinija, ki ne hodi v zunanji politiki po poti zapadnih zaveznikov, marveč si je ustvaril svojo linijo, ki vodi bolj v nemško-madžarski smeri.

Da je razpoloženje v vladajočih avstrijskih in zlasti madžarskih krogih v prvi vrsti usmerjeno za restavracijo Habsburžanov, je vedno bolj jasno. Madžarska pa je nedavno storila prvi konkretni korak za vrnitev Habsburžana Otona, sina Karla in Zite, na ogrski kraljevski prestol. Dne 29. novembra se je spisal v Pešti slovesen protokol med zastopnikom Otona in Zite, grofom Apponyjem ter med predstavniki madžarske države, Herthviem in Gombosom, s katerim so se

priznale Otonu pravice do madžarskega prestola, ki ga sicer ne bo zasedel na podlagi pragmatične sankcije, pač pa na podlagi »svobodne« volitve, ki je določena za 15. avgusta 1. 1933. Že zdaj pa se mu izroči vrhovna uprava najvišjih redov — Marije Terezije in Zlatega runa —, tako da se mu že pred volitvijo prizna del suverenitetnih pravic. — Protokol se je sestavil z vsemi slovesnimi formalnostmi, kakor so običajne za razne državne akte. Posebno pomembno je, da so temu aktu prisostvovali italijanski poslanik Colonna, papeški nuncij in diplomatski zastopniki Avstrije!

Dne 30. novembra sta se zbrala na Dunaju kapitlja redov Marije Terezije in Zlatega runa, in sta stavila kongruentne sklepe v smislu budimpeštanskega protokola. Tu je interveniral kot zastopnik avstrijske vlade minister Vaugoin. Imetje in posestva imenovanih visokih redov ne ležijo samo na Madžarskem, temveč tudi v Avstriji in so bila doslej v državni upravi. Prenos te uprave na habsburškega pretendentu tedaj ni več samo notranja zadeva Madžarske. Saj že vprašanje vzpostavitve habsburškega ogrskega kralja ni notranjepolitična madžarska zadeva, kakor to poudarjajo Madžari. Leta 1921. je mednarodni forum energično odklonil Karlov povratek. Toda takrat so bile slgnatne sile mirovnih pogodb solidarne, odklanjala je habsburško restavracijo tudi Avstrija, da, celo Madžarska sama. V zadnjih desetih letih pa se je situacija v mednarodnem svetu bistveno spremenila. Kajti dogodki zadnjih dni kažejo, da zavzema legitimistično stremeljenje že konkretne oblike, ki niso omejene samo na Madžarsko in njen državni teritorij.

Ob razpravljanju trgovinske pogodbe med Avstrijo in Madžarsko se je govorilo, da se hoče doseči med obema državama mnogo tesnejša skupnost kakor samo s pogodbeno ureditvijo izmenjave trgovskega blaga. Tudi to se je dementiralo. Toda te dni je v javnem govoru znani voditelj madžarske krščansko-socialne gospodarske stranke grof Csekö izrecno poudarjal, da navadna trgovska pogodba za sedanje razmere ne zadošča, da je treba dalekosežnejšega, odločnega dejanja, pri katerem se ni takoj treba misliti na skupno valuto. — Besede so misteriozne, pa vendar zelo pomembne!

Države male antante imajo dovolj povišda, budno slediti razvoju dogodkov, ki se plečejo iz Rima preko Monakovega in Dunaja do Pešte. Končno pa tudi zapadnim veljlesim ne bo moglo biti vseeno, da se poskušajo že zdaj igrati načela mirovnih pogodb, ki so ustvarile sedanje stanje in ravno vesje sil v srednji Evropi.

Nemčija po veliki ženevski zmagi

PO PRIZNANJU ENAKOPRAVNOSTI MORA PRITI NA VRSTO REVIZIJA VERSAISKE MIROVNE POGODBE.

BERLIN, 13. decembra. V vladnih krogih je bil z velikim zadovoljstvom pozdravljen sporazum, ki je bil predvčerajšnjim dosežen v Ženevi. Na ta način je Nemčija dosegla glavni cilj svoje politike, za katerega se je borila s tem, da se iz odredila sodelovanju na razorožitveni konferenci. Princip enakopravnosti je bil priznan in s tem je bila dosežena zelo važna etapa nemške zunanje politike, ker je to v zgodovini prvi primer, da se je skrajšala pot k cilju revizije versajske mirovne pogodbe, ker je postalo jasno, da po priznanju principa nemške enakopravnosti mora breznočno v najbližjem času slediti tudi revizija 5. člena versajske mirovne pogodbe. Berlin smatra za poseben uspeh, da je bil z nemškimi korakom dosežen na-

čelno tudi pristaneč na oborožitveno enakopravnost tudi Avstrije. Bolgarske in Madžarske. Niso pa bili ti činitelji edini, zaradi katerih je Nemčija pristala na kompromisno formulo o sporazumu, temveč je sodelovalo tudi dejstvo, da je sledila tem stremeljem tudi korektura francoskega temeljnega načela, po katerem je bilo vprašanje varnosti kot primarno nad vsemi ostalimi vprašanji. Problem varnosti je sedaj priznan kot enakopravni činitelj med vsemi ostalimi problemi bodočnosti. Zato se smatra kot posebno važno dejstvo, da je bilo s tem doseženo francosko-nemško zblizanje in uradni krogi upajo, da se bo to zblizanje v najbližji bodočnosti še razširilo.

Kritičen položaj v Parizu in Londonu

DANAŠNJE SEJE PARLAMENTOV. — NEVARNOST PADCA HERRIOTOVE IN MACDONALDOVE VLADE. — OGORČENJE PROTI AMERIKI.

PARIZ, 13. decembra. Odklonilno stališče Amerike glede vprašanja vojnih dolgov je izzvalo v vsej Evropi energičen protest, ki bo imel za posledico velike gospodarske težave. Zlasti napet je položaj v Parizu, kjer politični krogi mislijo celo na padec vlade. Dejanska odločilna borba vlade s parlamentom glede plačila bo dosegla višek danes popoldne ob 15. uri. Že včeraj, ko je bila odločitev glede vojnih dolgov preložena na danes, vlada Herriota ni več bila varna in zdi se, da jo bo plenum parlamenta danes vrgel. Če angleška vlada ne bo našla primerne formule glede plačila obroka vojnih dolgov, ne da bi se plačilo dejansko izvršilo, je usoda francoske vlade zapečatená. Kako bi v tem pogledu izgledalo vprašanje zaupnice vladi, si lahko predstavljamo.

Ministrski predsednik Herriot je dosegel včeraj odgoditev razprave, da prouči poprej stališče angleške vlade. Zunanji in finančni komisiji zbornice je podal sinoči zaupna poročila o stanju vprašanja. Dogovorili so se, da se bosta obe komisiji sestali danes še enkrat tik pred plenarno sejo zbornice.

PARIZ, 13. decembra. Odgovor Amerike je povzročil zlasti v desničarskih krogih francoske prestolnice veliko ogorčenje, ki si je dalo duška tudi z demonstracijami, katere je oblast le s težavo

zadržala. Pri teh demonstracijah je bilo včeraj aretiranih 460 oseb, ki so pa bile ponoči zopet izpuščene. Deputacija bivših bojevnikov in invalidov je včeraj posetila ameriškega poslanika in mu izročila spomenico, v kateri izjavlja, da se ameriški in francoski vojaki v svetovni vojni niso borili ramo ob ramo za to, da bi Amerika sedaj obogatela na račun obubožane Evrope.

PARIZ, 13. decembra. Herriot bo na današnji seji parlamenta neomajno vztrajal na stališču, da mora Francija 15. decembra plačati zapadajočo kvoto 480 milijonov frankov. Izjavil bo pa, da Francija kvote zapadajoče v juniju 1933. ne bo več plačala, če se do takrat vprašanje vojnih dolgov temeljito ne revidira.

LONDON, 13. decembra. Enak razburljiv položaj kakor v Franciji, je nastal tudi v Angliji. Angleška vlada se je danes sestala k seji, na kateri bo formulirala svojo četrto noto Združenim državam, v kateri bo sporočila, da plača 15. decembra zapadajočo kvoto brez vsakih zadržkov. Ta rešitev bo pa le provizorična in v političnih krogih ne izključuje možnosti ostavke Macdonaldove vlade. Ogorčenje proti Ameriki narašča od ure do ure in vedno bolj zmaguje zahteva, naj Anglija ustavi sploh vsa plačila Ameriki.

Kostajnica avtonomno mesto

KOSTAJNICA, 13. decembra. Mesto Kostajnica, ki je izgubilo leta 1895. zaradi brutalnega nastopanja proslulega bana Khuen-Hedervarya svoje avtonomne meščanske pravice, bo postala po sklepu občinskega sveta, ki je bil potreben za zadevni odlok banske uprave, zopet samostojno avtonomno mesto.

Bethlen polaga račune

BUDIMPEŠTA, 13. decembra. Madžarski parlament je včeraj pričel razpravljati o obračunu državnega gospodarstva v proračunskem letu 1924. Z ozirom na mnoge nerednosti v proračunu se pričakuje koncentričen napad opozicije proti bivšemu Bethlenovemu režimu. Končni obračun kažejo znatna preokračanja odobrenih kreditov nekdanjega Bethlenovega kabineta in ima opozicija v tem pogledu obširen material. Debatá bo nedvomno zelo ostra in obširna.

KRALJEVA KRSTNA SLAVA.

BEOGRAD, 13. decembra. Danes na praznik sv. Andreja slavi Nj. Veličanstvo kralj Aleksander s svojim kraljevskim domom krstno slavo v ožjem družinskem krogu.

POLOMI AMERIŠKIH BANK.

WASHINGTON, 13. decembra. Po podatkih uradne statistike je propadlo v severnoameriških Združenih državah v prvih desetih mesecih letošnjega leta nič manj kakor 1999 bank, ki so imele skupno delniško glavnico 605 milijonov dolarjev. V preteklem 1931. letu pa je v Ameriki propadlo 2298 bank z glavnico 1692 milijonov dolarjev.

KRALJ BOMBAŽA UMRL.

LIVERPOOL, 13. decembra. Včeraj je umrl tukaj znani bombažni magnat sir John Reynolds.

POLJSKA TRGOVINSKA BILANCA JE AKTIVNA.

VARŠAVA, 13. decembra. Poljska trgovinska bilanca za november t. l. je pokazala saldo v znesku 22 milijonov zlotov. Izvoz je znašal 77 milijonov, uvoz pa 99 milijonov zlotov. Napram oktobru je narasel izvoz za 2.244.000 zlotov, uvoz pa se je zvišal za 3.350.000 zlotov.

BREZPOSELNOST NA ČEŠKOSLOVAŠKEM.

PRAGA, 13. decembra. Ministrstvo za socialno politiko sporoča, da je na Češko slovaškem znašalo število brezposelnih ob koncu novembra 601.438 napram 533.616 ob koncu oktobra.

TROCKI V CARIGRADU.

ANKARA, 13. decembra. Predsinočnim ponoči je prispel v Carigrad bivši ruski diktator Trocki. Novinarjem je ob prihodu izjavil, da je srečen, ko se je zopet vrnil na turška tla.

OSTRA ZIMA V ITALIJI.

RIM, 13. decembra. Zadnja dva dneva je objela Italijo, predvsem pa alpske kraje, silna zima s strupenim mrazom. V Alpah je zapadel sneg, ki je tudi pokril vse vrhove Apeninov, dočim v dolinah še vedno dežuje. V Toscani so vse reke in potoki izstopili iz svojih strug. Železniška proga proti Firenci je bila na dveh krajih poškodovana, tako da je bil ves železniški promet ustavljen. V Viareggio je divjala silna nevihta, združena z utrganjem oblakov. Škoda je silno visoka.

DVOJNA ŽETEV RŽI NA POLJSKEM.

VARŠAVA, 13. decembra. Neki kmet v Poznanju je napravil z ozirom na zelo ugodno vreme letos kar dve žetvi rži. Njegovemu vzgledu bodo sledili tudi ostali poljski poljedelci, ki bodo prav tako dvakrat sejali rž. Želi naj bi v pričetku in ob koncu poletja.

Dnevne vesti

NI GA V NAŠEM MESTU ČLOVEKA, ki ne bi imel doma tega ali onega, česar ne rabi. Kaj naj stori s tem? Zavreči ali podariti je v sedanjih težkih časih škoda! Edino pametno je zato, da javi to v naših »VEČERNIKOVH« MALIH OGLAŠIH. Za nekaj dinarjev bo dobil kupcev kolikor bo hotel! Zadolžiti se je na en sam naš mali oglas javilo pri lastniku 36 INTERESANTOV in lastnik je za predmet, ki je mislil, da je vreden le 200, dobil 500 Din. ZASLUŽIL JE TOREJ S PAR DINARJI CELE TRI STOTAKE! Ne pozabite, da je »VEČERNIK« edini slovenski dnevnik slovenskega Maribora!

NAŠIM INSERENTOM! Zaradi državnega praznika rojstnega dne Nj. Vel. kralja Aleksandra I. bo izšla povečana sobotna številka »Večernika« že v petek 16. t. m. popoldne. Prosimo vse svoje cenjene inserente, da to upoštevajo in dostavijo upravi svoje oglase že do četrtega ob 18. uri.

Podpirajte dobrodelno akcijo za zgradbo azila za tuberkulozne! Veliko pozornost je zbudila te dni v javnosti vest, da hoče Protituberkulozna liga v Mariboru zgraditi azil za tuberkulozne. Ta človekoljubni načrt hoče društvo izvesti s pomočjo velike dobrodelne akcije, katero sta odobrila tudi društvo lišnih posestnikov in društvo stanovanjskih najemnikov. Kakor znano, bo Protituberkulozna liga pobirala od vsakega najemnika enodinarski prostovoljni mesečni prispevek, ki ga bodo prevzemali lišni gospodarji ob priliki pobiranja najemnine in seveda tudi sami prispevali k tej akciji. Zadevne pole se bodo začele razdeljevati te dni in je z ozirom na človekoljubni namen stvari upati, da ne bo v Mariboru hišnega posestnika, oziroma hišnega upravitelja, ki se ne bi radevolje zavzel za čim lepši uspeh akcije. Pobiranje prispevkov se bo pričelo po Novem letu. Lepa in plemenita naloga, ki si jo je nadela Protituberkulozna liga v Mariboru za svoje drugo desetletje, zasluži vsestransko podporo najširše javnosti.

Zadruga brivcev v Mariboru naznanja, da bodo odprte brivnice in damski česalniki saloni na dan kraljevega rojstva 17. t. m. in v nedeljo 18. t. m. od 7.30. do 12. ure.

Razpisana služba cestarja. Banska uprava v Ljubljani je razpisala v območju okrajnega cestnega odbora v Mariboru službeno mesto banovinskega cestarja, in sicer za progo od km 5.200 do km 11.200 na banovinski cesti II. reda Vurberg—Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Prosilci naj vložijo prošnje pri okrajnem cestnem odboru v Mariboru najkasneje do 31. t. m.

Usmiljena srca prosimo, da prispevajo denar ali stare otroške obleke za deklince rodbini Kocbek v Studencih, ker je oče invalid brez vsake pokojnine, mati Marija Kocbek je pa umrla 24. oktobra t. l. ter zapustila štiri nepreskrbljene otroke od 2 do 13 let. Milodare sprejema uprava »Jutra« in »Večernika«, Maribor, Gosposka ulica 11.

Narodna obramba v Studencih priredi na kraljev rojstni dan družabni večer v dvorani pri ge. Slugovi. Narodnozavedni Studenci, pridite polnoštevilno!

Billardni turnir za prvenstvo Maribora. Po vzgledu drugih mest se je tudi v Mariboru prvič organiziral billardni turnir za prvenstvo Maribora. Tekmovalo se bo v 4 kategorijah, in sicer po moči posameznih igralcev. Pred tekmovaljem bo še posebna komisija opredelila posamezne igralce po njihovi zmožnosti in sposobnosti. Za vsake prve tri zmagovalce v posameznih kategorijah so določene krasne spominke nagrade, ki obstojajo v naslednjem: I. kategorija: 1. zlata ura, 2. zapestna ura in 3. sportna verižica za uro. II. kategorija: 1. srebrna ura, 2. srebrna cigaretna doza in 3. srebrn pokal. III. kategorija: 1. kasetna srebrnega jedilnega orodja za 6 oseb, 2. cigaretna alpacca doza in 3. alpacca pokal. IV. kategorija: 1. alpacca likerni servis, 2. dve steklenici šampanjca in 3. tri steklenice vina. Tekmovalo se bo od 20. decembra dalje v kavarni »Jadrans« na treh billardih. Prijave se sprejemajo do 20. decembra pri blagajni kavarne »Jadrans«. Vsak tekmovalac pa bo prejel tudi poseben spominski znak.

Železniške legitimacije za civilne in vojaške upokojence, invalide in njih rodbine. Vsi upokojenci in njih rodbine, katerim so bile izstavljene železniške legitimacije leta 1928 in jim bo torej potekla petletna doba koncem tega leta, se vabijo, da jih vrnejo do 31. decembra 1932 finančni direktorji, odseku za računovodstvo — pokojninski referat — v Ljubljani. Da se pa more izposlovati pravočasno izstavitve novih železniških legitimacij pri direkciji državnih železnic, naj se prošnje priloži slika, znesek 10 Din v gotovini in zadnji knjižni izpisek čerkovne nakaznice. One železniške legitimacije pa, katerim koncem tega leta ne bo potekla še petletna veljavnostna doba, naj se predlože za podaljšanje omenjenemu uradu čimprej, najkasneje pa do 20. januarja 1933. Šele tekom leta 1933 vložene prošnje za izstavitve novih železniških legitimacij se ne bodo predlagale direktorji državnih železnic posamezno, ampak le v posameznih skupinah in največ dvakrat na mesec. Take zakesne prošnje naj se torej vlagajo pravočasno in ne šele tik pred dnevom, ko se legitimacije že rabijo. Pri tej priliki opozarjamo tudi vse upokojence in upokojenke, naj spremembe bivališč javijo vsaj do 10. vsakega meseca, ker se po tem terminu prično že odpošiljati čekovne nakaznice podružnici poštne hranilnice. Vsem morebitnim reklamacijam, vlogam in prošnjam v pokojninskih zadevah naj se prilaga tudi zadnji knjižni izpisek čerkovne nakaznice ali pa vsaj navede številka likvidacijskega lista, ker se na ta način omogoča hitrejša in lažje poslovanje.

Profesorji so zborovali. Predvčerajšnjim ste imeli ljubljanska in zagrebška sekcija Profesorjskega društva svoj občni zbor v Zagrebu, na katerem so med drugim razpravljali tudi o zadevi redukcije srednjih šol in šolnine. V profesorjskih krogih se mnogo trudi, da bi bil ves sistem sedanje šolnine revidiran. Sprejeta je bila tudi daljša resolucija. Pri volitvah je bil izvoljen za predsednika prof. Fran Grafenauer.

Naknadni krediti za kaznilnice. Na včerajšnji seji ministrskega sveta je bil odobren predlog ministra pravde, da se od narodne skupščine zahteva naknadni kredit za stroške kaznilnic v znesku 800.000 Din. Poleg tega zahteva še 600.000 Din za jetnišnice v področju ljubljanskega višjega deželnega sodišča.

Za duševne bolnišnice v Sloveniji se bo na predlog ministra za socialno politiko g. Pučija zahteval od narodne skupščine naknadni kredit v višini 1.200.000 dinarjev.

Petdeset akademikov se je zbralo preteklo soboto na ljubljanskem glavnem kolodvoru pri vlakcu, s katerim bi bili morali dospeti koroški pevci. Ko so videli, da jih ni, so pričeli demonstrirati ter hoteli iti pred avstrijski konzulat, kar pa je preprečila policija. Akademiki so se kmalu nato razšli. Ob šesti uri zvečer so se zopet zbrali na univerzi ter delili letake, na katerih je bil tiskan protest proti odredbi koroške deželne vlade glede prihoda koroških pevcev v Slovenijo.

Plesni nastop Pie in Pina Mlakarja v Zagrebu. Pino Mlakar, ki je Mariborčan, in njegova žena Pia, sta kot plesni par dosegla že krasne uspehe v Nemčiji in Franciji, te dni pa še posebno v Ljubljani in v Zagrebu. Vsi zagrebški listi pišejo navdušeno o obeh umetnikih. Naj navedemo samo nekaj sodb: »Dva mlada slovenska umetnika Pia in Pino Mlakar pojmujeata svojo plesno umetnost resno. Ogibljeta se vsake banalnosti, večinoma celo sedaj priljubljene groteske in eliminirata iz svojih plesnih kreacij vsako akrobatiko. To so vsekakor činjenice, ki govorijo v prilog okusa in umetniške orientacije Pie in Pina Mlakarja. Oba stremita po »absolutnem« plesu, po plesu, v katerem se spreminja človeško telo v instrument. Tak instrument mora izraziti vse človeške strasti, inkarnirati ljubezen in sovraštvo, veselje in žalost, bolečino in srečo.« In genere radi priznavamo, da nas je nastop para Mlakarjevih prijetno presenetil in da smo veseli, ker smo v svoji sredini odkrili dva mlada talenta.« Po vseh teh uspehih bi si želeli tudi Mariborčani nastopa naših domačih mariborskih umetnikov!

Važno za državne upokojence, ki živijo v tujini. V tujini so se zaradi pogrešnega tolmačenja odloka finančnega ministra glede izplačila pokojnin razširile vesti, da se morajo upokojenci vrniti do 15. decembra v Jugoslavijo, ako hočejo še nadalje uživati pokojnino. Zaradi teh vesti se je minister dr. Kramer kot zastopnik zunanega ministra obrnil na finančnega ministra ter v sporazumu z njim brzojavno obvestil naše dunajsko poslanstvo, da odredba finančnega ministra samo določa, da se pokojnine upokojencem, ki živijo v tujini, v bodoče ne bodo več pošiljale v tujino v valuti dotične države, ampak se bodo izplačevale v državi, in sicer v dinarjih. Nihče izmed upokojencev, ki živijo v tujini, torej ni prisiljen vrniti se v Jugoslavijo in ne izgubi pokojnine, če se ne vrne, ampak ima pravico, da pokojnino dvigne sam, ali pa po svojem pooblaščenju pri pristojni državni blagajni.

PRI REVMATIZMU

protinu, trganju, ishlasu, zobobolu in glavobolu se priporoča

masaža za masažo.

Steklenica 14 Din Oglas rev. pod S. Br. 25.892/32

Častniški družabni večer. Častniki mariborske posadke prirede v soboto, na kraljev rojstni dan, družabni večer v veliki dvorani Uniona. Uprava častniškega doma sporoča udeležencem sledeče: Vabila za družabni večer bodo razposlana po pošti. V primeru, da bi kdo od zanimancev pomotoma ne prejel vabila do 15. t. m., naj blagovoli o tem telefonično obvestiti poveljnika tukajšnjega artilerijskega polka, polkovnika g. Miloja Popadiča (telef. št. 21-34) ali poveljnika mariborskega vojnega okrožja polkovnika g. Petrinčiča (telef. št. 21-06). Povabljeni naj pri vstopu v dvorano pokažejo vabila. Vabila, ki jih sedaj dobe, naj shranijo, ker veljajo kot permanentne vstopnice k vsem častniškim družabnim večerom, ker so poprejšnja vabila izgubila veljavnost. Pri vstopu v dvorano bo tudi knjiga za vpis udeležencev družabnega večera. Obleka je navadna. — Predsednik upravnega odbora.

Smučarske potreščine se dobe najbolje pri Sport-Roglič. Solidna postrežba!

V službi Gustava Perčeca. Povodom eksplozije, ki se je dogodila 1. decembra v Zagrebu, je bil aretiran brezposelni tipograf Milan Tripolit, ki je priznal, da je v službi Gustava Perčeca, od katerega je dobival iz tujine razna naročila ter jih tudi izvrševal. Priznal je obenem, da je prinesel iz Madžarske sedem peklenjskih strojev, ki so eksplodirali v Zagrebu 28. aprila t. l. Aretirani Tripolit je stanoval na Reki in je v spremstvu Perčeca ter najetih ljudi prekorajčil italijansko mejo in prišel preko Matulja v gozdu Logane pri Kastavu v Jugoslavijo.

Ukradena poštna vreča. Pred dnevi smo poročali, da je izginila iz poštne ambulancne voza potniškega vlaka, ki vozi med Mariborom in Kotoribo, poštna vreča s priporočenimi pismi in 3000 Din gotovine. Naknadno pa smo doznali, da je vreča izginila iz čakalnice na postaji Rače-Fram. V vreči je bil denarni odvod, in sicer trije tisočaki, ki so imeli serijske številke »D 353.187«, »M 451.418« in »U 260.353«. Poleg tega pa je izginilo tudi denarno pismo, v katerem sta bila dva tisočaka s serijskimi številkama »B 357.962« in »M 408.798«. Tatvina vreče je bila prijavljena orožnikom, ki so uvedli takoj obširno preiskavo in so drznemu storilcu že na sledu.

Osem članov šteje vlomilska tolpa, ki so jo policijski agentje polovili zadnje dni. Aretirane vlomilce zaslišujejo že dva dni in so doslej priznali že devet vlovov in tatvin. Med aretiranci so sami kriminalni tipi, ki jih je policija že delj časa imela na sumu in se ji je končno vendarle posrečilo priti pretkanim, spretnim in dobro organiziranim tatovom do živega. Po zaslišanju bo policija vlomilsko tolpo izročila sodišču.

Vreme. Vremenski preroki nam obetajo še nadalje nestanovitno vreme. Včeraj je skoro po vseh krajih naše države deževalo. Toplotomer je kazal davi ob 7. uri 0.8 stopinj nad ničlo, tlakomer pa je kazal pri 16 stopinjah 748.4, reduciran na ničlo 746.4. Vlaga 92; oblaki so strastni

Narodno gledališče

Repertoar.

Torek, 12. decembra ob 20. uri »Zemlja smehljaja«. Red C. Znižane cene.

Sreda, 14. decembra. Zaprt.

Mariborsko gledališče. Največji »šlager« poslednjega časa, revijska opereta »Pri belem konjičku«, ki so jo na Dunaju doslej uprizorili nad 550 krat, se pripravlja za Božič.

»Dve nevesti« kot kmečka predstava. V nedeljo 18. t. m. se uprizori kot kmečka predstava Golarjeva vlezabavna kmečka veseliga »Dve nevesti«. Uprava gledališča je že razposlala okrožnice, ki vabi na obisk te predstave. Cene so zelo znižane, če se naroče vstopnice do petka 16. t. m. Po tem roku ne veljajo popusti. Začetek predstave bo ob 15. uri.

Urejeno prebavo in zdravo kri dosežemo z vsakdanjo uporabo pol kozarca naravne »Franz Josefove« grenčice, ker poživlja delovanje želodca in črevesa, odpravi oteklino jeter, zviša izločevanje žolča, stopnjuje izločevanje seči, okrepi presnavljanje in posveži kri. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Prikimala je starka zima na nogah čevlje, Tempo ima

Grajska klet, danes zvečer zajec s krompirjevimi cmoki, pripravljen na damatinski način in cvrti vampi in morske ribe.

S strehe je padel včeraj v Zgornji Senarski pri Mariboru posestnik Franco Suta. Pri padcu si je tako hudo poškodoval desno roko in ključnico, da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnišnico.

Ukraden povrtnik. Preteklo nedeljo zvečer je nekdo odnesel iz gostilne Renčelj na Pobrežju Janku Rozmanu, stanujočemu v Nasipni ulici skoro nov povrtnik vreden 1200 Din. V žepu povrtnika je Rozman imel tudi rokavice in šal.

Karambol na Aleksandrovi cesti. Sinoči okrog 17. ure je zavozil trgovec Josip H. s svojim osebnim avtomobilom pred frančiškansko cerkvijo v ročni voziček, ki ga je peljal po cesti delavec Josip Gabrovac. Sunek je bil tako silen, da je delavec podrl na tla, pri čemer se je precej občutno poškodoval na levem stegnu. Delavec si je raztrgal tudi obleko in zahteva od trgovca za bolečine in povzročeno škodo odškodnino.

Torek — na splošno zahtevo

! SVENGALI!
Velika kavarna

Nezgoda. Mesarski pomočnik Josip Prelog iz Krčevine je sinoči tako nesrečno stopil, da si je izpahnil desno nogo v gležnju. Pomoč so mu nudili na rešilni postaji, odkoder so ga z avtom prepeljali na dom.

Sam se je sodil. Hlapec Jože Lozinček, uslužben pri nekem posestniku pri St. Janžu na Dravskem polju, je imel na vesti več grehov in je bila proti njemu vložena ovadba na kazensko sodišče. Ko je Jože za to izvedel, je sklenil samega sebe soditi. Na praznik 8. t. m. so ga našli ljudje obešenega v hlevu. Pri preiskavi so našli orožniki v njegovem kovčegu več ukradenih predmetov.

Saharin in kresilni kamenček na trgu. Ptujška policija je včeraj zasačila neko Marijo Fridlovo iz Hajdine, ki je prodajala na trgu saharin in kresilne kamenčke. Ob aretaciji so našli pri njej še 60 škatlic saharina in 21 škatlic kamenčkov. Fridlova se izgovarja, da je kupila saharin od nekega neznanega možkega na trgu v Mariboru.

Drobna policijska kronika. Danes popoldne je na državnem mostu ustavil službujoči stražnik 21-letnega Rudolfa Pečarija, ki je prišel v mesto ves premražen in na pol gol. Stražnik je siromašnega mladeniča, ki je prišel iz Dupleke, odgnal v bolnišnico, kjer so ga oblekli v obleko, ki mu jo je kupil neki dobrosrčen Mariborčan. Aretiran je bil neki Janez R. zaradi pijanosti. Zabeleženih imajo 9 prijav, večinoma radi manjših policijskih prestopkov.

Arnold Luschin in naša severna meja

SPOMINI OBMEJNEGA UČITELJA.

Sobotno »Jutro« je javilo smrt graškega univ. prof. dr. Arnolda Luschina von Ebengreutha, znanega učenjaka-zgodovinarja, rojenega na Slovenskem. Zaradi vzgoje in okolja se je Luschin čutil vedno Nemca, vendar se je stalno zanimal za preteklost svoje slovenske domovine.

Vsi oni, ki smo v letih 1919 do 1921 doživljali razmejitveno borbo na naši severni državni meji na Štajerskem, smo nešteto krat morali slišati »Lušinove citate«, ki so jih nemški agitatorji bodisi na Kozjaku ali ob Muri znali na pamet. Lušin je namreč ob razmejitvenih konferencah odločno posegel v borbo proti nam in je izdal l. 1921 tendenciozno knjigo »Die Zerreiſung der Steiermark«. Še prej (l. 1919) pa je sodeloval pri prošli spomenici akademskega senata graške univerze, ki je zahtevala državno razmejitev pri Zidanem mostu!

V dobrem spominu mi je ostalo nekoliko srečanje z 80letnim tipičnim učenjakom s častljivo brado, dolgimi lasmi in ostrim pogledom. Bilo je meseca avgusta leta 1920, ko je boj za določitev meje na Kóbarskem dosegel svoj višek. Sovražniki našega naroda in plani hujšakci so begali obmejno ljudstvo. Razširjali so vesti, da se bo meja krojila po željah arveških in lučanskih gospodov, ne pa po gospodarskih težnjah obmejnih krajev. Na Kóbarskem jim je šlo zlasti za Kaplo in Sv. Duh na Ostrem vrhu; predvsem pa seveda za — Maribor. Ljudstvo je agitatorjem res nasedalo. Na Kapli so se ljudje uprli in nagnali našo komisijo, ki je hotela zakoličiti demarkacijsko črto, kar ni ostalo zanje brez posledic. Naši vojaki so morali zapustiti Lučane in zasedati razvodnico med Muro in Dravo. Lučane so »osvobodili« izpod srbskega jarma — praznovali z velikim »Befreiungsfestom«, za kar so delali reklamo v Gradcu in na Dunaju, seveda tudi pri »svojih« na naši strani tedanje še samo začasne meje.

Čeprav je bilo ozračje v obmejnih krajih takrat nevzdržno, smo vendar napeli vse sile, da zavrnemo napade. Zlasti učitelstvo obmejnih šol je žrtvovalo cele počitnice in je ostalo na svojem mestu, da reši kar se še rešiti da.

Zaupniki avstrijske strani so nam prinesli tajna poročila, da bo v Arvežu ve-

lik sestanek zaradi meje, prihodnji dan v Lučanah, nato tista velika veseleca »zmagoslavja« itd. Skratka: važne zadeve, o katerih je treba takoj poročati našim v Maribor. Razdelili smo si vloge: za Arvež sem se javil sam, za ostale kraje tovariši in prijatelji.

Čez mejo ni bilo takrat lahko priti. Slovenigraški okrajni glavar dr. Ipavic (sedaj v Mariboru) je informacijsko službo z vso vneto podpiral in nam izstavljal »prelaznice«, ki jih pa takrat v Avstriji še niso upoštevali. Treba je bilo poizkusiti z zvijačo. Edini moj znanec, arveški gostilničar S., ki je imel sorodnike v naši vasi, je bil moj mentor mimo avstrijskih orožnikov in financarjev. Bil je toliko tolerant, da me ni izdal in mi je celo pomagal iz zadrege, češ, da sem njegov sorodnik, visokošolec iz Maribora. Revanžiral sem se s pijačo v njegovi gostilni, kjer je med številnimi gosti bilo izobno razpoloženje, — saj danes pridejo gospodje iz Gradca! Vsi občinski odborniki in orožniki so bili na nogah, da zbornajo čim več mejašev na shod. Ves čas sem se bal, da me bo zagledal še kak zapeljan udeleženec z naše strani. Pa sem imel srečo!

Z gostilničarjem S., s katerim sva si večkrat pomežiknila, sva zavila v hotelško dvorano še pred napovedano uro. Le nekaj nemško govorečih meščanov je bilo že v prvih vrstah. Na dvorišču je stal avto, v posebni sobi pa so sedeli gospodje iz Gradca: dr. Rintelen, dr. Luschin von Ebengreuth in še nekaj svetnikov, kakor sem doznal pozneje. Učenjakovo obličje se je na prvi pogled odražalo od ostalih birokratskih glav.

Dvorana se je kmalu napolnila s kmeti, tržani in delavci. Razen dveh treh sem slišal samo nemško govorico. Dvomil sem, da bi bili vsi iz obmejnega ozemlja. Pa mi je res poleg mene stoječi udeleženec povedal, da je iz Klein-Kleina blizu Lipnice. Tam služi za hlapca in ga je poslal gospodar. In takih je bilo mnogo...

S polurno zamudo je otvoril shod domači župan, nato pa okrajni glavar iz Lipnice, ki je poudarjal važnost današnjega shoda, sklicanega ob 12. uri, ko je smrtna kosa St. Germaina na zamahu, da raztrga zeleno Štajersko. Predstavil je znanega učenjaka Lušina, ki je v precej temperamentnem govoru tolažil ljudi,

da mora ostati Štajerska nerazdružljiva, češ, da za skupnost dežele govore neštet »znanstveni« razlogi; med drugimi je omenil tudi »samoodločbo« Slovencev, ki so se l. 1917 cesarju poklonili in zavrnili težnje manjšine, izražene v majniški deklaraciji. Mislil je na deputacijo Štajercijancev, ki so se pod vodstvom ptujskega Orniga šli klanjat cesarju... Vsekakor zelo »znanstven« dokaz slovenskih (!) teženj! Docela v tem tonu je Lušin obdelal tudi »mariborsko vprašanje«, ki ga je označil za Nemce kot povsem jasno točko, le v Parizu so stvar gledali skozi druga očala... Končno je postavil dve zahtevi: 1. glasovanje v coni vsaj do Drave. 2. Maribor in razvodnica med Dravo in Muro skozi Slovenske gorice naj docela priklopi Apačko kotlino Avstriji.

Dušilo me je in težko sem vzdržal molk, ko so se med splošnim odobravanjem oglašali še drugi govorniki. Predlagali so »konkretna dejanja« s pobiranjem podpisov, izražali želje po boljši aprovizaciji i. dr. Eden se je celo drznil zahtevati oborožen napad na Maribor in Dravsko dolino, kar je naslednji govornik iz taktičnih ozirov zavrnil. Pač pa so sprejeli obširno resolucijo, nakar so posameznike povabili na razgovor o »razpoloženju« v obmejnem ozemlju.

S »stricem« S. sva molče zapuščala dvorano. Dasi je bil nemškega mišljenja (rojen Slovenec!), me je docela razumel. Pa priteče na cesto za nama možakar, češ — gospod iz Maribora naj pride nazaj. Bil sem ves iz sebe in danes ne vem več, kaj sem mislil, ko sem kmalu brez oklevanja s trdnimi koraki stopal nazaj v dvorano. Prepričan sem najbrž bil, da ni rešitve in da ne bom več kmalu videl Jugoslavije, ker me je prav gotovo kdo izdal. Toda — stvar ni bila tako huda! Orožnik, s katerim smo popivali prej v gostilni, je predsedstvu povedal, da je bil navzoč tudi nek »visokošolec« celo iz — Maribora.

Iz Maribora! — to je v vsej njihovi bojevitosti zvenelo kot bomba. Ducat obrazov je bilo uprtih vame, ko sem z mo-

TARZAN

I. DEL

JE PRISPEL! DOBITE GA V UPRAVI

JUTRA IN VEČERNIKA

V MARIBORU, GOSPOSKA UL. 11

Odprte oči tudi pri umivanju glave! To udobnost vam nudijo očala proti peni, ki obvarujejo oči pred vodo in peno. Sedaj ni več potrebno z zaprtimi očmi tipati po čistilnem sredstvu in po brisači. Tudi za otroke umivanje glave ne bo več muka. Očala proti peni so omot vsakega zavojčka »Črne glave«, kateremu je vedno priloženo tudi sredstvo »Haarglanze« za izpiranje. »Haarglanze« osveži lase in jim da naravni in lepi sijaj. 5

žakarjem (menda občinskim slugom) prišel v posebno sobo, kjer se je gospoda začela nameščati. »Da ist der Marburger!« me predstavi spremljevalec. Izmisli sem si neko ime in se predstavljam čisto — držno in ofi cialno. Prof. Lušin me je potegnil k oknu in med 4 očmi mi je stavil nekaj vprašanj, ki se jih po 12 letih še dobro spominjam: »Kaj študirate?« — »Pedagogiko in filozofijo!« — »V Gradcu?« — »Ne, v Ljubljani!« — »Ali obvladate slovenščino?« — »Da, sem Slovenec.« — »A tako, (s kratko pavzo) ste doma tu ob meji?« — »Imam sorodnike tukaj.« — »Povejte mi, prosim, čisto objektivno kot Slovenec: Kakšno razpoloženje je v Mariboru?« — »Prepričan sem, g. profesor, da je velika večina za Jugoslavijo!« — »A so, ich danke, sie können gehen!« Kakor blisk sem izginil iz hotela. Niti poslovl se nisem od prijaznega »strica« S., ki me je zunaj čakal in mi omogočil takšno — vohunstvo... Takoj sem krenil po obmejni cesti in v dobri uri sem bil že pri naših obmejnih stražah. Solnce je pravkar zahajalo za Pohorje in kobanske planine so se mi zdele lepe kot še nikoli... Nekaj mi je velelo, da jih ne bomo izgubili...

Teden pozneje je že prišel okrajni glavar dr. Ipavic na mejo. V občinski pisarni smo zbirali slovenske podpise proti nemški akciji v Arvežu. Podpisali so skoraj vsi posestniki. Duplikat še shranjujem za spomin. Vsi nemški naporji so bili zaman! Arvežani so pozneje izvedeli, da jih je potegnil za nos — slovenski učitelj. Nikdar mu tega niso odpustili in še danes bi se mu v Arvežu slabo godilo... Pač pa je prof. Lušin izvedel takrat resnico! Kajti Maribor je bil že odločen za Jugoslavijo...

Prof. Lušina nisem nikdar več videl! Leto dni pozneje sem dobil v roke njegovo knjigo o »Raztrgani Štajerski«. Vse takratne napade sem našel v njej, samo moje resnice ni bilo... In vendar je zmagala!

Sedaj je Arnold Lušin mrtev.

De mortuis nil nisi bene!

Ver.

Leon Štukelj:

Akademija Sokola-matice v Mariboru

Poleg br. Apiha se je nam predstavil prvič to pot tudi br. Ivo Čelhar s skupinskimi vajami, izvajanimi z moško dečco od 11—14 let. Izvedba je bila še precej skladna in je tudi ta točka programa učinkovala na občinstvo predvsem z iste ga vidika kakor »Mucke«. Sama na sebi je sestava za to deco psihično pretežka, brez fiziološke vrednosti, mrtva in predolga. Čutili smo vsi, da ji manjka naravnosti in ne izpolni niti psihične niti fiziološke sposobnosti dečka v tej starosti. Res je izbira vsaj za starost dečka med 12. in 14. letom zelo težka, ker ni več niti otrok niti ni še dorasel, temveč je njegovo psihično in fizično življenje v največjem brstenju in razmahu, treba pa je zato biti zelo pazljiv, kadar se sestavlja program in rajši se naj nastop te dece opusti, kakor pa da se pokaže občinstvu nazadovanje. V primeri z lanskoljetnim nastopom moške dece v teh letih je Čelharjeva skladba zaostajala.

Navzlic vsemu pa nas veseli, da se je br. Čelhar poskušal v vstvarjanju, zlasti ko vemo, da je br. Čelhar ambiciozen in marljiv, pri tem pa reden telovadec in tekmovalec. Saj smo ga samo ta večer večkrat videli na odru. Ko se bo br. Čelhar primerno koncentriral, bo gotovo v stanu, kaj boljšega pokazati.

Lepa in duhovita je češka skladba »Jutro«, sestavljena od S. Jemelkove. Jemelkovi je bila v češkem sokolstvu za to delo priznana prva nagrada. V celoti zahteva precejšnjega gimnastičnega znanja, ker poda Jemelkova v njej dokajšnje gimnastični program žene. Zlasti ugaja drugi del, ko skladba ritmično oživi. Jemelkova uveljavlja vse fiziološke princi-

pe gimnastike in skrbno kontrahira in ekstrahira mišičevje. S tega vidika ima sestava svojo vrednost in prikazuje tudi nevedčemu gledalcu nekaj pozitivnega.

Da je to res, je dokazalo temperamentno aklamiranje občinstva.

Sestra Mira Živicova s svojimi članicami se je potrudila, da je podala najboljšo, kar je v kratkem času mogla. Strogo oko gimnasta je zasačilo vse nepopolnosti v skladnosti in izvedbi posameznih gibov. Videti je bilo v celoti, da so se pričele naše sestre članice malo kasno intenzivneje baviti z gimnastiko in, mislim, je to tudi prvi njihov nastop z gimnastičnimi vajami. Nastopale so zadnja leta samo z ritmičnimi vajami. Ne smejo v bodoče pozabiti, da je gimnastika osnova vsega telesnega treninga in da so gimnastične vaje prav tako potrebne za pravilno življenje kakor ritmične vaje.

V celoti pa so pokazale članice absoluten napredek in vsakdo, ki z ljubeznijo gleda telovadbo in njen razvoj pri nas, se mora radovati nad njimi. Ni jim manjkalo elegance in ljubkosti in nekatere gibe so izvajale prav dovršeno. Vsekakor je bila ta točka izmed skupinskih vaj poleg Apihove najlepša in najzanimivejša.

Ženski naraščaj, v rokah S. Milene Tušakovice, je nastopil v ritmičnem rajuju »Rusalk«, češkega izvora po S. M. Wagnerovi. Izvajanje je bilo, vsaj v kolikor se tiče finega telesnega izražanja, prav dobro in je v celoti zapustila ta točka ugoden in prijeten občutek. Skladba zahteva dosti gracijoznosti in leži njena poanta v ritmiki.

Krona telovadnega programa je bil naš moški naraščaj in članice v skokih čez mizo.

Naraščajniki Grgič, Kožuh, Cizelj, Aleš in Orel so pokazali velik program vaj brez orodja, ki jih poznamo pod imenom

vaje spretnosti, hitre odločnosti in koražje. Tedaj vaje, ki imajo predvsem psihološki pomen za izvajalca. Njihovi nekateri res prekrasno izvedeni plovni skoki in salti, komplcirani s polobrat, nadalje salti s pomočjo drugega itd. so naravnost zadivili občinstvo in vse tiste, ki vedo, koliko notranje odločnosti terja od nas tak skok.

Za naraščajniki pa že hitijo naše članice. Tudi one so nam pokazale nekaj prav lepih skokov čez mizo, izmed katerih naj omenim naskok v stojo in premet in salto. Imele so srečen večer in so s to točko stopile zopet korak naprej. Sestre Lukmanova, Smrdujeva, Kovarčeva, Florjančičeva, sestre Gregoretičevi in Bertončljeva, so se kar kosale, katera bo boljša. Prvi dve sta bili za elegantni premet iz stoje in prav posrečena salta še posebej predmet navdušenja publike. Le tako naprej!

Ne morda zategadelj, da bi bili člani na bradlji najslabši, temveč zgolj radi tega, ker vemo da so najpotrepljivejši, preidemo k njimi nazadnje. Tudi oni so imeli posrečen nastop. V celoti so absolvirali vsak po tri vaje brez znatnih pogrešk. Videti je bilo že nekaj kombinacije in nekaj novih prvin. Če bi jih ofi cialno nihče ne gledal, bi bili seveda še dosti boljši! Orodna telovadba, ki jo prepletajo vsi mogoči fizikalni in psihični problemi v hitrem in nepretrganem zaporedju, je gotovo najtežji način višjega telesnega gibanja. Tu ni nobene scene, raje, ki bi gib lahko zakrivala. Napor živcev je trajnejši kakor pri drugih disciplinah, koncentracija intenzivnejša in v prvi vrsti zavisi izvedba od kvalitete živcev. Najmanjša dekoncentracija, izzvana od zunaj ali od znotraj, postavi lahko na glavo tehnično najizpopolnejšega telovadca.

Že dejstvo, da ni bilo znatnejših po-

nesrečb, dokazuje, da je svečano razpoloženje večera ugodno vplivalo nanje. Ko bi naši telovadci enkrat zapustili samega sebe in se v duhu od daleč gledali na orodju, bi šele spoznali, kako važna je kombinacija vaje. Z najmanjšim reper-toarjem vaj je vsak malo duhovit telovadec sposoben zaokrožiti svojo izvedbo v popoln lik. Če že ne izvede celote ali posameznih gibov eksaktno in elegantno, naj vsaj pokaže intelekt, s katerim logično in zanj najekonomičnejše veže prvine s prvine. Tako bi odpadli vsi medkolebi in nepotrebni in nedosledni pretrgi vaj. Opustiti pa moramo, če hočemo vsopredno korakati z drugimi tujimi telovadci, čimprej težino in jo nadomestiti z lepoto izvedbe. Sicer smo tudi v tem pogledu opazili nekaj napredka, in to nas je še posebej razveselilo. Vaja naj bo, dokler perfektno ne obvladamo težkih prvin, kratka in eksaktno izvajana.

Dosti temperamenta in elegancie sta pokazala to pot Čelhar in Arnuš, Gala še zadosti kombinacije, Petrovič pa sigurnosti. Gorup je najmlajši med vsemi in morda najodločnejši. Kvaliteta zase je seveda Primožič, ki je izvedel nekaj najtežjih prvin z njemu lastno virtuoznostjo in fizikalno pravilnostjo. Navzlic daljšemu odmoru je celo izvedel popolnoma novo, težko prvine z odskokom v sahtu nazaj, kar priča za njegovo izredno telovadsko nadarjenost.

Želeti bi bilo nadalje, da bi ostali bratje pokazali drugič kaj novih odskokov.

Organizacija akademije je bila v rokah posameznih vodnikov programskih točk in sedaj načelniške posle vodečega podnačelnika br. Hvalenca, ki je s svojo nemalo odločnostjo in požrtvovalnostjo pripomogel, da je akademija tako uspeła.

Sokol-matica je z letošnjo akademijo ponovno dokazal svojo veliko življenjsko silo in se tega z njim vsi radujemo.

Akutave Rinatuke:

Umor v bambusovem gozdu

Detektiva je drvar pripovedoval naslednje:

Da, truplo sem našel jaz, in nihče drugi. Bil sem zjutraj z zoro, kakor vedno, na gori in podiral bukve. Tam sem našel v bambusovem gozdu na trupu. Žive duše ni bilo v gozdu, samo bukve.

Truplo v svetlomodri obleki, z mestnim klobukom, je ležalo z obrazom obrnjenim v nebo. Na truplu je bil videti samo vboj z bodalcem, in sicer na zgornjem delu prsi. Vse odletelo bambusovo listje okoli trupla je bilo kakor s cinobrom pobarvano. Ne, truplo ni krvavelo več. Rana se je mislim, že posušila. Spominjam se, da se je vanjo vsesala neka zelena muha, ki se ni nič zmenila za moje korake. Ali sem videl bodalec ali kaj drugega? Ne, ničesar ni bilo več tam. Samo vrvi je ležala na koreninah bukve, poleg katere je počivalo truplo. In pa... da, saj res, spominjam se: razen vrvi je ležala tamkaj še ženska lasnica. Samo te dve stvari sta ležali tik trupla. Človek se je moral obupno boriti pred smrtjo, ker je bila trava in listje krog in krog popolnoma poteptano. Ali sem videl kakega konja? Nisem. Kraj je tako zarasel, da bi konj ne mogel skozenj. Cesta drži po drugi strani gozda.

Budistični menih romar je izpovedal: Jaz sem umorjenca srečal... včeraj... da, mislim, da je bilo okrog poldne. Srečal sem ga na poti med Sekijem in Jamištom. Šel je iz Sekija z ženo, ki je jezдила. Obraz žene nisem videl, ker je padal čezenj del frizure in pokrivala. Konj

je bil črn in je imel, se mi zdi, kratko grivo. Višina konja?... Tako, štiri do pet sunov, ali pa... Posebno natanko vam ne morem povedati; kako bi znal presoditi jaz, menih... Kar se tiče moškega, je imel meč in lok s pšicami. Zdaj le se čisto dobro spominjam, da je imel v tulcu do dvanaest strel.

Niti v sanjah bi si ne bil mogel misliti, da se bo kaj takega zgodilo s tem človekom. Človeško življenje je res podobno rosi ali sevu bliska. Strašno. Ne da se povedati z besedami, kako strašno je to.

Izpoved stražnika je bila ta-le:

Jaz sem viel razvpitega razbojnika Tadsjemaruja. Zdi se mi, da takoj nato, ko je bil padel s konja. Ležal je na kamenitem mostu pri Avatugutiju. Kdaj da je to bilo? Preteklo noč, okrog ene. Takrat, ko ga nisem mogel ujeti, je nosil zeleno obleko in meč, kakor zdaj; samo da je zdaj nosil še lok in strelce. Da je tudi umorjeni imel tak lok in strelce? F, potem je ta uboj delo Tadsjemaruja. Lok, usnjeni črni tulec s sedemnajstimi strelci s sokoljimi peresi — vse to je bilo brzkone umorjenčev. Da, konj je bil črn in je imel pritrjeno grivo. Usoda je pač hotela, da ga konj vrže raz sebe. Konj se je pasel poleg ceste in vlačil uzo za seboj.

Ta Tadsjemaru se razlikuje od vseh drugih razbojnikov, ki izvršujejo svoj poklic v mestu, po tem, da ljubi ženske. Lani so našli na gori za svetiščem Akitoribe, posvečenem Bindsuriju, dekleta in ženo, obe mrtvi. Prišli sta gotovo moliti. Pravilo, da ju je ubil Tadsjemaru. Če je res on morilec tega človeka, kam je potem izginila žena, ki je jezдила konja? —

Oprostite, ali opozarjam vas na to okolnost.

Neka starka je izpovedala:

Da, to je truplo moža, ki se je bila z njim poročila moja hči. Rodom ni iz prestolnice. Samuraj je iz mesta Kokufuja, iz pokrajine Vakasa. Pisal se je Kanadsava Tekehiro in je štel šestindvajset let. Ne, uboj se ni mogel izvršiti iz osvete, ker je bil pokojni mehak in blag človek. Moja hči? Ime ji je Masae in je izpolnila devetnajsto leto. Silno je podjetna in v marsičem dosega moškega, a doslej ni imela nobenega ljubimca, razen Tkehira. Obraz ji je zagorel, ob levem očesu ima znamenje. V splošnem pa ji je obraz majhen in podolgovat.

Tekehiro je odšel včeraj z mojo hčer-

ko na pot v Vakaso. Kdo bi si bil pač mislil, da se bo dogodila taka nesreča? Toda, kje je moja hči? Rotim vas, uslišite prošnjo stare žene... poiščite mi hčer... preiščite vsako travo in vsak grm. Kakšen krvosede mora biti ta razbojnik Tadsjemaru... saj mu je menda tako ime... Ne le zeta... celo hčer mi je... (Prenehala je in zajokala).

Tadsjemaru je priznal:

Tega človeka sem ubil jaz. Kam da je izginila žena? Tega mi ti jaz ne vem. Stojte, nikar ne padite po meni, lahko me mučite, kakor vam drago, a česar ne vem, vam ne morem povedati. Sklenil sem, da nič ne utajim in da bom govoril čisto resnico.

(Dalje prihodnjik).

Sokolstvo

Prva mladinska sokolska akademija bo na kraljev rojstni dan ob 16. uri v Sokolskem domu v Studenich. Nastopila bo sokolska deca z izbranim sporedom. Mladinski orkester, telovadni nastopi, igrice, šalivi prizori, kupleti itd. Čisti dobiček je namenjen za izpopolnitev mladinske knjižnice. Po akademiji se bodo razdelile deci hranilne knjižice, ki jih je darovala Posojilnica v Narodnem domu ob svojem zlatem jubileju.

Lutkovni oder studenškega Sokola uprizar v nedeljo 18. t. m. ob 16. uri v dvorani pri Špуреju pravilno igrice »V božični noči«. Starši, pošljite svoje otroke, da si ogledajo čar božične noči.

Sestanek prednjakov in prednjačice Sokolskega društva Maribor-matica, ki vadijo oddelke, bo jutri v sredo ob 20. uri zvečer v društveni sobi. — Zdravo!

Za sokolsko smuško kočjo na Glazuti je daroval br. Franjo Kuder, restavrater v Narodnem domu, mesek 150 Din. Najlepša hvala! Bratje in sestre, prejemajte!

Sport

ISSK Maribor, zimskosportni odsek. Odslej bodo odborove seje vsak četrtek zvečer v kavarni »Astoria«. Članstvo se opozarja, da bo odsek priredil vsako nedeljo izlete.

Pepo Kirbiš, odlični nogometaš ISSK Maribora, je v nedeljo 11. t. m. odigral svojo 200. tekmo za barve ISSK Maribora. Ob tej priliki mu je vodstvo »Maribora« izročilo lepo spominsko darilo. Čestitamo!

SK Železnica: SK Svoboda 10:2. Priateljska tekma, ki se je odigrala v nedeljo 11. t. m. dopoldne na igrišču SK Železnica, se je končala z visoko zmago SK Železnice.

PHILIPS RADIO

„SUPER INDUKTANCE“

aparat je božično darilo, katero vas stalno obdaruje

Žepni robci, triko perilo za dame priljubljena božična darila

Razno

JA, NE POZABI, da lahko najboljši prodajalci knjige, starinske reči, kakor nakit, zlatino, srebrnino, obleko, pohištvo itd. in najcenejše kupiš v Grajski stari-narni, Trg svobode 1, 4000

Notarska pisarna v Ptuj

(prej notar Kaz. Bratkovič) od 15. XII. 1932 dalje v hiši oo. minoritov nasproti minorit-ske cerkve.

Sevnik Lavoslav, notar v Ptuj.

Sobo odda

SPREJMEM boljšega dijaka v celo oskrbo. Naslov v upravi. 4145

v bogati izbiri

Tekstilana Büdefeldt

Gosposka ul. 14

SOBICO ODDAM

s hrano s 1. januarjem. Vprašati Aleksandrova cesta 71. branjarja Stegenšek. 4150

OPREMLJENO SOBO oddam gospodu ali gospodični. Tezno, Jurčičeva ulica št. 2. 4151

OPREMLJENO SOBO s popolno oskrbo oddam eni ali dvema osebam. Zerkovska cesta 24. 4131

Platno, šifoni platno za rjuhe in prevlake od tvrdke Scroll in Pollack

DVA DIJAKA SPREJMEM na stanovanje in hrano. Glasovir na razpolago. Naslov v upravi »Večernika«. 4134

DIJAKINJO SPREJMEM v dobro domačo oskrbo po praznikih. Glasovir in kopalnica v hiši. Vprašati v upravnistvu. 4139

SOSTANOVALCA sprejem na stanovanje in hrano. Frankopanova 15, dvorišče levo. 4149

DVE ČEDNO OPREMLJENI. solnčni sobi, ena s posebnim vvhodom, takoj oddam boljšim gospodom. Prešernova ulica 19. 4094

DVA STAREJŠA URADNIKA ali upokojenca sprejem v dobro oskrbo. Soba lepa, čista z električno razsvetljavo. Naslov v upravi »Večernika«. 4147

Stanovanje

TRI ALI DVOSOBNO stanovanje oddam takoj. Magdalenska ulica 33. 4144

samo dobre kakovosti

Tekstilana Büdefeldt

Gosposka ul. 14

DVOSOBNO STANOVANJE v novi villi oddam s 1. januarjem 1933 manjši družini. Ogledati med 12.30.—13.15. ter 18.—19. uri. Tomšičev drevored. Dr. Ipavčeva 3. 4138

TRI ALI ŠTIRISOBNO stanovanje s kopalnico iščem v II. mestnem okraju, med Aleksandrovo cesto in Tomšičevim drevoredom, za 1. ali 15. januarja 1933. Naslov v upravi »Večernika«. 4146

Kupim

KUPIM PEČ (Dauerbrandofen). Ivan Kravos, Aleksandrova cesta 13. 4125

Prodaj

LEPA PREPROGA v dobrem stanju, železen umivalnik, belo lakiran, ceneno na prodaj. Dr. Verstovšekova ulica 6. II. vrata 19. 4140

Volneno blago za obleke, barhentli, flaneli. Novi vzorci in vezave

POZOR! Več rabljenega pohištva prodam. I. Zelenko, Grajska ulica 2, v gradu. 4143

KLAVIR.

Črn, kratak, skoraj nov, lep glas, prodam. Stritarjeva ul. 5. Vprašati I. nadstropje Cerna Din 12.000. 4126

Službo dobi

ODPRAVNIK. Iščemo s 1. januarjem 1933 spretnega in samostojnega odpravnika in skladiščnika, preko 30 let starega. Prošilci mora biti izučen drogist, ki je odpravljati posle že v več drogeriji. Prošilce, ki primajo za vsako delo in si upajo samostojno delati, prosimo, da pošljejo lastnorodno napisano prošnjo z opisom prejšnjih služb, prepisom spričeval, podatkov ter z zahtevo plačila na upravo »Večernika« pod šifro »Expedient«. Prošilci nestrokovnjaki ne pridejo v poštev.

vedno po najnižjih cenah pri

Tekstilani Büdefeldt

Gosposka ul. 14

NATAKARICA

za vsa gostilničarska dela, pridna, delovna, prijazna in poštena, dobi stalno službo takoj v mestu. Ponudbe pod šifro »Natakarica XII.« 4067

Sodna dražba!

Dne 15. decembra 1932 ob 8.30. uri bo sodna dražba velike zaloge železnine in trgovske opreme na licu mesta v Mariboru, Aleksandrova cesta 42. Zaloge se ne proda kot celota, marveč po posameznih enotah, tako, da je udeležba priporočljiva tako za trgovce, kakor za zasebnike. Najnižje cene, najboljša prilika!

Čitajte »Večernik«!

18. in 19. decembra prodaja antikvitete in umetnin

iz lastne posesti: gotske mobilije, gotske skulpture, renesansa, barok, Louis XVI., empire-mobilije, antične oljate slike, rezi, meissenski in starodunajski porcelan itd.

Ogled počenši s 14. tm. od 9-12. in 14-16. ure

Maribor, Gosposka ul. 18

II. nadstr., vhod skozi pasajo veletrgovine Martinz

Prostoročna prodaja!

Iz konkurzne mase Ivana Živiča, stavbenika v Mariboru, se bodo prostoročno prodale razne premičnine, osobito deske, late, cementni izdelki, stroji za mizarje in kovače, ter pisarniška oprema.

Prodajo izvršuje in potrebne informacije daje v svoji pisarni Maribor, Sodna ul. 14.

stečajni upravnik: Dr. Lothar Mühleisen.

Izdaja konzorcij »Jutra« v Ljubljani. predstavnik izdajatelja in urednik: RADIVOJ REHAR v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DETELA v Mariboru